

NAŠA MALINOVÁ

Noviny občanov obce Malinová

Ročník I.

Číslo 1/2020

MUSÍME SA SPRÁVAŤ ZODPOVEDNE

Vážení spoluobčania, milí Malinovčania!

V minulom roku sme oslavovali 680. výročie prvej písomnej zmienky o našej obci. Oslavy s bohatým spoločenským, kultúrnym a zábavným programom, ktoré sme pri tejto príležitosti pripravili, mali dobrý ohlas. Preto sme sa rozhodli, a schválilo to samozrejme obecné zastupiteľstvo, že budeme pokračovať v tejto tradícii Dňom obce. Vychádzali sme z toho, že v rovnakom čase si pripomíname aj výročie Slovenského národného povstania, kedy každoročne vzdávame hold našim spoluobčanom, ktorí položili život v boji proti nacizmu a fašizmu. Na prvý Deň obce sme sa dlho pripravovali. Nemal chýbať pestrý program, občerstvenie, banícky šachtág... Ale prišlo to, čoho sme sa najviac obávali. Nedávne prísne opatrenie krízového štábu Trenčianskeho samosprávneho kraja, pretože sa zhoršila epidemiologická situácia na ochorenie COVID-19. Museli sme teda toto podujatie zrušiť. Za dodržania hygienických pravidiel si pripomenieme iba 76. výročie SNP pietnym aktom pri pomníku padlých, na ihrisku zapálime tradičnú partizánsku vatru a uskutoční sa aj spomienkový pochod k partizánskeму bunkru.

Napriek tejto nepriaznivej situácii, dovoľte mi využiť túto príležitosť, aby som zhodnotil uplynulé obdobie v živote našej obce a aj činnosť obecného zastupiteľstva. Rád s uspokojením konštatujem, že sa nám, tak ako sme pred poslednými komunálnymi voľbami sľúbili, darí pokračovať v pozitívnom trende na prospech všetkých obyvateľov. Po úspešnom zateplení obecného úradu pokračovala naplánovaná druhá etapa zatepľovaním a rekonštrukciou Partizánskeho domu, vrátane vnútorných priestorov. Pretože tieto práce sú financované z európskych zdrojov a aj obec sa z vlastných zdrojov podieľa sumou približne 20 tisíc eur, všetky vynaložené náklady sú prísne kontrolované príslušnými orgánmi. Som rád, že kontrola prvej etapy dopadla dobre, iba s minimálnymi pripomienkami. Pevne verím, že rovnako to bude aj s Partizánskym domom, ktorý už od septembra bude môcť slúžiť pôvodnému účelu.

Vlani a aj v tomto roku sme dostali od občanov viacero žiadostí o odpredaj niektorých pozemkov vo vlastníctve obce. Väčšinou išlo o vysporiadanie vlastníckych vzťahov, odkúpenie pôdy, ktorú už dlhodobo využívajú a podobne. V takých prípadoch obecné zastupiteľstvo vyšlo občanom ústrety a žiadostiam vyhovel. Predaj prebehol vždy v súlade so zákonom.

iba kvôli futbalu, ale tiež preto, že na ihrisku usporadúvame rôzne aktivity spoločenského a zábavného charakteru. V súčasnosti pripravujeme realizáciu investičného zámeru na dobudovanie a úpravu miestnych komunikácií, z ktorých sú viaceré v zlom stave. Spočítali sme, že budeme musieť dať upraviť a položiť nový asfaltový koberec na ploche takmer 1 400 m² ciest. Riešiť budeme aj obmedzenie rýchlosti motorových vozidiel v časti obce od zástavky autobusov po predajňu COOP Jednota. Pohybuje sa tam dosť ľudí, nie je tam zatiaľ chodník a niektorí vodiči v tomto úseku jazdia pomerne rýchlo, čo je nebezpečné.

(pokračovanie na 2. strane)

Vážení čitatelia! Držíte v rukách prvé číslo obecných novín Naša Malinová. Po dlhšom období sa podarilo čiastočne obnoviť ich vydávanie. Určite si pamätáte, že od roku 2008 ste do poštových schránok dostávali Obecné noviny. Redigovala ich poslankyňa a potom starostka Mária Luprichová, ktorá bola aj predsedníčkou redakčnej rady. Vychádzali do roku 2016, zvyčajne v čierne-obiely štvorstranovej verzii. Z rôznych dôvodov vychádzať prestali, no občania sa ich často dožadovali. Prinášali totiž pre nich dôležité informácie z rokovaní obecného zastupiteľstva, ale aj o aktivitách spoločenských organizácií, ba aj občianskeho združenia Hornonitrie a Regionálneho kultúrneho centra Prievidza. Väčšinu týchto informácií síce môžu občania nájsť aj na webovej stránke obce a tie najdôležitejšie aj v písomnej forme na oficiálnej obecnej úradnej tabuli. Ale nie všetci naši spoluobčania majú možnosť otvoriť si webovú stránku. Noviny, doručované zdarma do každej domácnosti, sú najlepším riešením ako občanov informovať o živote v obci.

BUDEME MAŤ NOVINY?

Prvou lastovičkou bolo vlaňajšie vydanie slávnostného čísla novín Jubilejná Malinová pri príležitosti osláv 680. výročia prvej písomnej zmienky o obci toto číslo malo byť príspevkom k novej tradícii Dňa obce. O ďalšom pokračovaní a štatute novín nedávno rokovalo obecné zastupiteľstvo. Definitívne však ešte nerozhodlo. Až potom bude známe, od ktorého dátumu a v akej periodicite budú noviny vychádzať. Problémom je, ako vo väčšine prípadov, nedostatok finančných prostriedkov.

Noviny Naša Malinová, by mali nadviazať na spomínané vydávanie Obecných novín. Budú prinášať informácie o rokovaní obecného zastupiteľstva, činnosti jednotlivých komisií, spoločenských organizácií, rôzne zaujímavosti, mali by mať pravidelné rubriky, ale chýbať by nemali ani pozvánky a tiež drobná inzercia. Zoberať sa budú aj minulostou a históriou obce v rámci pripravovaného Cachovsko - nemecko - slovenského slovníka, alebo rodiacej sa publikácie o Cachovčanoch - „Takí sme boli a takí sme...“ Niečo o obsahu ďalších čísel môže napovedať toto prvé číslo. Radi privítame aj vaše pripomienky a návrhy...

Pavol Remiaš, predseda redakčnej rady

(pokračovanie z 1. strany)

Rozbiehame tiež prípravy na vybudovanie detského ihriska. Malo by stáť v areáli súčasného futbalového ihriska. Budú tam nielen preliezky, hojdačky, či pieskoviská, vhodné pre menšie i väčšie deti, ale aj oddychová zóna pre rodičov, ktorí budú na svoje ratolesti dozerať. Podali sme žiadosť na Miestnu akčnú skupinu Žiar, ktorá rozdeľuje finančné prostriedky Poľnohospodárskej platobnej agentúry na podobné účely pre svoje členské obce a mestá. Uchádzame sa o dotáciu 25 000 eur. Počítame aj čiastočným dofinancovaním z rozpočtu obce. Na prvý pokus nám dotáciu ešte neschválili, našli sa tam totiž nejaké drobné chyby v projekte. Po ich odstránení proces pokračuje a predpokladám, že v budúcom roku by sme mohli detské ihrisko začať stavať.

Určite ste si všimli, že na začiatku obce už vyrástla prvá z dvoch plánovaných bytoviek. Tento investičný zámer rozbehlo predchádzajúce vedenie obce. Dostávam

mnoho otázok od ľudí, ktorí majú záujem v týchto nájomných bytoch bývať. Musím ich však požiadať, aby boli trpezliví. Bytovka ešte nie úplne dokončená a nie je zatiaľ ani vo vlastníctve obce, i keď je postavená na obecnom pozemku. V najbližších mesiacoch bude potrebné administratívne doriešiť prevod na obec, pretože zatiaľ jej vlastníkom je zhotoviteľ. Až po kolaudácii bytov príde k finančnému vyrovnaniu, pretože financovať bytovky bude formou pôžičky Štátny fond podpory bývania. Doriešenie tejto agendy zabrzdlili voľby a následná zmena vlády, ale tiež pandémie nového koronavírusu. Keď budeme mať všetky potrebné informácie o podmienkach nájomného bývania, budeme vás urýchlene informovať.

A keď som už spomenul opatrenia proti šíreniu pandémie, treba povedať, že negatívne zasiahla aj našu obec. V prvých mesiacoch, sme nemohli zorganizovať žiadne hromadné podujatie, vrátane tradičného stretnutia Pod horou, zastavené bolo jarné futbalové kolo. Aj poslanci obecného zastupiteľstva rokovali s rúškami na tvári.

Našťastie, okrem ojedinelého prípadu, nezaznamenali sme, že by naši občania mali pozitívne testy na COVID-19. Iba niekoľko jednotlivcov a rodín vracajúcich sa zo zahraničia, muselo absolvovať pobyt v povinnej, či štátnej karanténe. Ochorenie sa však u nikoho zatiaľ nepotvrdilo. Možno je to aj preto, že ste boli skutočne disciplinovaní a plnili všetky nariadené opatrenia. Chcem sa vám za to veľmi poďakovať a vyzvať vás, aby ste sa rovnako správali aj v týchto dňoch a dodržiavali všetky nariadenia. Vďaka patrí aj viacerým ženám a dôchodkyňam, ktoré sa podujali doma šiť rúška, keď ich bol nedostatok. Ďalší zasa zo svojich zásob nezištne ponúkli materiál.

Zostáva mi veriť, že prísne opatrenia, ktoré znemožnili uskutočniť Deň obce nepotrvajú dlho a v našej obci sa zasa vrátim k normálnemu životu a budeme sa môcť stretávať na podobných spoločenskovo-kultúrnych podujatiach. Môžeme k tomu prispieť svojim uvedomelým správaním.

Juraj Stiffel, starosta obce

PARTIZÁNSKY DOM

V marci tohto roku vyrástla okolo budovy Partizánskeho domu lešenie a začala jeho plánovaná rekonštrukcia. Ferko Krebes bol svedkom ako z jeho čelnej steny robotníci dávajú dolu medený nápis s plastikou, symbolom partizánskej vaty. Vtedy sa mu v spomienkach vynorilo ako ten nápis vznikol. Práve prišiel domov z vojenskej činy a jeho otec, Richard Krebes, mal vo svojej dielni uskladnených niekoľko plátov hrubého medeného plechu. Ete netušil, že sa otec podujal vyrobiť nápis a plastiku. Vysvetlili mu, že musí byť trvanlivý, aby vydržal roky, preto použijú meď. Ochotne pomáhal otcovi pri strihaní plechu podľa šablóny. Priniesol ju prievidzský výtvarník Tibor Murko, autor návrhu a aj kontroloval aby ho vyrezali presne podľa neho. Na pomoc potom prišli aj ďalší otcovi kamaráti, Imrich Greschner, Laco Richter aj Ludvo Harbut a Lukáš Čavojský. Tí pomáhali najmä pri scínovaní jednotlivých písmen. Ferko

bol hrdý, keď videl hotový nápis na novej budove. Veď mal na ňom svoj podiel...

Ubehlo takmer 40 rokov a Ferko sa o zateplenie a rekonštruk-

ciu tohto kultúrneho zariadenia ďalej živo zaujímal. Trochu sa ho zmocnili obavy, keď stavbári už ukončili fasádu a zdemontovali lešenie. Na stene totiž ešte chýbal spomínaný nápis a plastika. Vari ho nevrátia na pôvodné miesto...? Lebo aj také názory sa šíriť v dedine.

„To vari nie. Bola by to facka našej histórii“, pomyslel si Ferko. Dobré vie, že už krátko po vojne bývalí partizáni si brigádnicky, za štyri mesiace postavili svoj kultúrny stánok a nazvali ho Partizánskym domom. Veľa brigádnických hodín Malinovčania odpracovali aj pri jeho opravovaní koncom šesťdesiatych rokov a rozsiahlej prístavbe, kde našli svoje priestory obecný úrad, knižnica, obradná sieň, malá kuchyňa, aj sociálne zariadenie a v bočnom trakte tiež požiarne zbrojnica. Budovu slávnostne odovzdali do užívania v roku 1981.

Našťastie zachovať, možno aj na celom Slovensku takúto ojedinelú pamiatku, si za povinnosť zobrali členovia Základnej organizácie Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov. Všetko mal dobre premyslené predseda organizácie Peter Benko, ktorý obnovu nápisu aj zorganizoval a realizoval. Osobne sa postaral, aby sa jednotlivé písmená a časti plastiky nebudaj nestratili. Uschoval ich u seba doma. Vyčistil ich, ale ponechal pôvodnú patinu.

Potom bolo ešte nutné predĺžiť konzoly o hrúbku zateplenia, aby sa dali písmená aj plastika opäť upevniť do múru. V tom mu znovu pomohol majster Ludvo Harbut. No a pred dvomi mesiacmi opäť vyrástlo pri

P. Benko pri upevňovaní písmen

budove Partizánskeho domu stabilné lešenie. K Petrovi Benkovi sa pridali ďalší, najmä Peter Čavojský, Ivan Kuna, bratia Jozef a Andrej Špilajovci a iní. Vďaka nim sa podarilo nápis vrátiť na pôvodné miesto. Ferka to skutočne potešilo. Partizánsky dom bude aj naďalej pamätníkom slávnej histórie našej obce.

Text a foto: P. Remiaš

F. Krebesa obnovený nápis teší.

NERÁTAJÚ ROKY

Paulína Čavojská. Vo vedení organizácie sa vystriedalo viacero predsedníčok. Vyzdvihnúť však treba predovšetkým Esteru Chmelíkovú, ktorá túto funkciu zastávala takmer 20 rokov.

V súčasnosti má základná organizácia ÚŽS v Malinovej 95 členiek. Jej činnosť je mimoriadne bohatá. Výpočet aktivít by zabral veľa priestoru. Boli to rôzne vzdelávacie akcie pre ženy, kurzy pečenia, šitia, ručných prác, besedy na rôzne témy, aj návštevy kultúrnych podujatí. V minulosti dokonca cvičili spartakiádu a reprezentovali obec aj na pražskom Strahove. Takmer niet spomienkových, alebo iných obecných podujatí, pri ktorých by malinovské ženy nepodali pomocnú ruku. Viackrát usporiadali zbierky, napríklad na stoličky a ďalšie vybavenie do Partizánskeho domu, či materskej školy. Organizujú brigády pri pamätníku SNP, na cintoríne, na partizánskom bunkri a inde. V tomto roku iniciatívne šli rúška, pretože ich bolo na začiatku pandémie nového koronavírusu nedostatok. V posledných rokoch zarezonovali ich pravidelné akcie pre deti, aj celé rodiny, ako je stávanie snehuliakov, púšťanie šarkanov, kreslenie na chodník. Sú to aj viaceré pohybové aktivity pre ženy, napríklad s povzbudivým názvom Hýb sa!

Za príkladnú aktivitu prišiel ženám poďakovať starosta obce Juraj Stiffel. Ocenil najmä pomoc pri organizovaní vlnajších obecných osláv 680. výročia prvej písomnej

Vlani počas osláv členky ÚŽS navarili výborný guláš. Poďakoval im zaň aj župan TSK J. Baška.

V histórii našej obce je Únia žien Slovenska (ÚŽS) najstaršou, nepretržite a stále aktívnou spoločenskou organizáciou. Vznikla už krátko po II. svetovej vojne v roku 1945. Nedávno sa ženy stretli v priestoroch strelnice, aby si pripomenuli minulosť aj súčasnosť svojej organizácie a oslávili okružle 75. výročie založenia. A ako to už tradične pri takýchto podujatiach býva, výbor pre účastníčky pripravil pestrý program. Malinovské ženy, niektoré aj vo vyššom veku veru nerátajú roky. Sú duchom stále mladé, vytrvalé. Ani teraz sa nenechali odradiť, hoci na úvod stretnutia ich chcel domov vyhnať prudký dážď...

Najskôr sa slova ujala predsedníčka základnej organizácie ÚŽS Eva Benková, ktorá túto funkciu nepretržite zastáva úctyhodných 33 rokov. Pripomenula zakladateľky, vtedy ešte miestnej organizácie Slovenského zväzu žien. Boli to Anna Drábová, Oľga Priehodová, Etela Mazániková, Mária Boreková, Mária Dudášová a

zmenky o obci. Poďakovať za spoluprácu prišla zástupkyňa Základnej organizácie SZPB Jukyta Snohová, aj predsedníčka Klubu dôchodcov v Malinovej Štefánia Niklová.

Účastníčky sa zabavili na humornej tanečnej scéne, odohrávajúcej sa na salaši. V účinkujúcich napokon spoznali svoje mladšie kolegyně Mirku Danišovou, Mišku Gatiaľovou, Lenku Kmeťovú a Ivetku Páleschovú. Medzitým skupinka poverených kuchárov dovarila guláš, na ktorom si všetky účastníčky pochutili, takisto na koláčoch a zákuskoch, ktoré mnohé členky iniciatívne napiekli doma. Nechýbala ani bohatá tombola. Nasledovali rôzne športové činnosti. Oživilo napríklad starú hru Karpoš a niektoré predviedli aj takmer zabudnuté cvičenie s kruhmi „hula hop“. Až do večera sa zabávali pri hudbe a speve.

Text a foto: (pre)

Materská škola v Malinovej existuje už sedem desaťročí

skromná. Zeleninu a mlieko si deti prinášali z domu, neskôr zemiaky, zeleninu a ovocie pestovali v školskej záhrade. Ochoťne pomáhali rodičia, opravovali hračky, šili, či zašivali obliečky, upravovali školský dvor aj záhradu. Ale to najcennejšie, čo deti mali, bolo krásne a čisté prostredie a okolie školy. Dvor, záhradu a blízky háj využívali deti po celý rok. Už v tom čase to bola vlastne „škola v prírode“.

V 60-tych rokoch minulého storočia bolo v obci približne 60 detí predškolského veku. V roku 1961 sa zo svojej budovy odšťahovalo MNV, čím sa uvoľnili priestory. Vznikla tak dvojtriedna MŠ. Podmienky pre výchovu detí sa značne zlepšili po všetkých stránkach. Veľkú materiálnu pomoc v tom období poskytol Tatra nábytok Pravenec i Štátne majetky. V roku 1979 bola v rámci integrácie zrušená základná škola v Malinovej a do uvoľnených priestorov sa presťahovala MŠ, ktorá potom už mala tri triedy. Po roku 1989 však podstatne klesol počet detí v obci. Predškolské zariadenie sa v roku 1996 opäť sťahovalo, do pôvodných, ale zrenovaných priestorov. Tam sídli doteraz. Materská škola sa potom

dočkala ďalších rekonštrukcií. Od roku 2002 je jej zriaďovateľom Obecný úrad Malinová.

Materskou školou od jej vzniku prešla väčšina detí z našej obce a za uplynulých 70 rokov sa tu vystriedalo mnoho učiteliek, kuchárov a pomocných pracovníčok. Najdlhšie vo funkcii riaditeľky pôsobila Ester Suchá-Chmeliková. Od roku 1998 až do súčasnosti vedie MŠ Dagmar Dudášová.

(Zo spomienok Estery Suchej a údajov z Monografie obce Malinová, spracovala Irena Balážová)

Na začiatku bol útulok pre deti

Bolo to na jar v roku 1950, keď Okresný národný výbor v Prievidzi zriadil v našej obci poľnohospodársky útulok pre deti predškolského veku. Nachádzal sa v budove Miestneho národného výboru (MNV) a jeho vedúcou bola Hilda Fitzelová z Tužiny. Od septembra toho istého roku prevzal toto zariadenie odbor školstva a stala sa z neho Materská škola (MŠ) s celodennou starostlivosťou pre 25 detí.

Priestory boli malé, bola to iba jedna miestnosť, ktorá mala len 35 m² a prakticky slúžila na všetko. Zariadenie bolo jednoduché, bez učebných pomôcok a hračiek. Chýbal aj vodovod, sociálne zariadenia boli na dvore. Aj strava bola

TAKÍ SME BOLI, TAKÍ SME...

(Z pripravovanej publikácie)

O sfaľšovanom podpise

Keď poviete Jožkovi, že je rodený Malinovečan, ohradí sa. On sa predsa narodil v Cachu, je teda Cachovčan. Ale to nie je pre neho až také podstatné. Bol ešte len chlapcom, keď si zobral svoj život do vlastných rúk. Možno sa v ňom prebudili gény predkov, karpatských Nemcov, ktorí kedysi osídlili tento kraj a začali tu dobývať a rýžovať zlato. Medzitým ubehli stáročia, po starých baníkov zostali iba povesti a stratené, či zavalené štôlne. Lenže pred vyše sto rokmi sa na hornej Nitre začali ľudia opäť raziť banské štôlne, opäť kvôli zlatu, ale čiernemu, ako vtedy nazvali uhlie. Po vojne malo pre priemysel skutočne cenu zlata...

Jožkov otec Daniel, známy krčmár, ktorému neskôr, krčmu zrekvirovali, chcel mať zo syna vyučeného murára alebo maliara. Aby mal v rukách remeslo. Hoci syn bol všestranne nadaný, učiť sa mu veľmi nechcelo. Zanevrel na učiteľov a pre svoju tvrdohlavosť skončil školské povinnosti v siedmej triede. Lenže mladý Jožko nemal v úmysle držať celý život v rukách keľňu, či maliarsku štetku. Prvý impulz dostal od „náborčikov“, ktorí vtedy, v polovici päťdesiatych rokov chodili po školách a lanarili chlapcov do baníckeho učilišťa. K jeho rozhodnutiu byť baníkom prispel aj o rok starší kamarát Rišo. Pýšil sa baníckou rovnošatou, do ktorej na učilišti obliekali pracovné zálohy. Ale pevne sa rozhodol, až keď cez prázdniny strávil dva týždne na rekreácii s budúcimi nádejnými baníckymi učňami v Ľubietovej. Dodnes spomína ako im

Nie! Tohoročná superstar Barbora Piešová nemala vystupovať v programe nášho Dňa obce. Táto fotografia vznikla ešte pred súťažou. Autorkou fotografie je naša mladá fotografka Monika Richterová. Pretože už má za sebou viaceré úspechy na výstavách umeleckej fotografie, Barbora si ju zvolila za svoju osobnú fotografiu...

bolo dobre. Tam dostal aj prvé nezabudnuteľné sladké bozky, ba aj niečo viac, od tamojších dievčat. Ale prvá láska nevydržala na celý život, iba tá, k baníckemu povolaniu...

Domov sa vrátil nadšený, ale otec ani počuť, aby syna pustil pod zem. Na prihláške do učilišťa stále chýbal jeho súhlas. Jožko si ale zaumienil, že baníkom bude za každú cenu. Nacvičil si otcov podpis so začiatočným obráteným „W“ a neváhal otca podpísať. Dodnes sa tak Jožko podpisuje... Sfaľšovaný podpis nikdy neolutoval. Ba aj akejsi satisfakcie sa mu dostalo od otca, keď mu pri mariáši, ešte ako tretiak učeň, zaplatil pivo. Otec sa bránil, vraj čo si to dovoľuje. Jožko mu vysvetlil, že zarába oveľa lepšie, ako on. To už otec bol správca domov v Nitrianskom Pravne a zarobil sotva 1500 korún. Jožko, ešte len banícky učeň, vtedy priniesol domov celé tri tisícky. Niekoľko mesiacov sa s ním urazený otec nerozprával...

OBČAN SA PÝTA...!

Obyvateľ Malinovej, ktorý nechce byť menovaný, sa pýta starostu:

„V posledných dňoch sa pred obecným úradom objavilo osobné motorové vozidlo značky Peugeot. Keďže ho používa starosta, chcem sa spýtať. Ide o služobné vozidlo, ktoré zakúpila obec...?“

Starosta J. Stiffel: „Nie. Je to moje súkromné vozidlo, ktoré som si zakúpil na lízing. Budem ho postupne splácať. Je bežné, že v menších obciach musí starosta, v súlade so zákonom, používať pri výkone funkcie aj svoje vozidlo. Zakúpiť podobné obecné vozidlo a jeho prevádzkovanie, by bolo nerentabilné. Napriek tomu plánujeme pre obec jedno vozidlo zakúpiť, ale také, aby bolo multifunkčné a slúžilo aj na prepravu osôb i materiálu. Obecné zastupiteľstvo tento zámer už odobrilo. Lenže vzhľadom na finančnú krízu očakávame, že v tomto a asi aj v ďalších rokoch príde k zníženiu podielových daní, čo by podstatne znížilo rozpočet obce. Budeme sa musieť podľa toho zariadiť a tento zámer prehodnotiť.“

CACHOVINY

Býk na výlete

Nedávno zavzvonil Hoblovi telefón. Nebolo by to nič nezvyčajné, ale už aj ten zvuk telefónu bol akýsi nervózný, naliehavý. Volal krčmár Šibes, že ho veľmi súrne potrebuje. Je aj s rodinou na víkendovej dovolenke, ale oznámili mu, že z ohrady a aj z oplôtku mu ušiel chovný býk. Zachcelo sa mu asi väčšej slobody. Videli ho pobeťovať niekde pod lesom. Šibes bol veľmi ustarostený, veď také vyše 400-kilové zviera ťažko niekto dokáže zahnať späť. A čo keď si zmyslí a odskočí si hoci do susedného chotára, vbehnú do dediny... Podráždený býk vie byť pre človeka nebezpečný. Jediným východiskom je skoliť ho na mieste, tam kde sa práve nachádza... No kto by to v dedine zvládol? Jedine skúsený mäsiar Hoblo. Ako novodobý toreador, skoliť nejedného hrdého býka. Ale toto bol aj pre

POZVÁNKA

na obecné oslavy 76. výročia SNP

sobota 29. augusta 2020

18.00 Pietny akt kladenia vencov

k pamätníku padlých v SNP

20.00 Zapálenie partizánskej vatry

na futbalovom ihrisku

nedeľa 30. augusta 2020

10.00 Zraz účastníkov spomienkového

pochoďu na partizánsky bunker pred

obecným úradom v Malinovej

Stravu a občerstvenie si zabezpečujú

účastníci!

Z futbalu

Malinovskí fanúšikovia TJ Partizán sa po dlhých mesiacoch opäť dočkali domáceho majstrovského zápasu. S Tužinou síce naši futbalisti remizovali 2 : 2, ale tréner Slavomír Žigmund napriek tomu bol s ich hrou spokojný.

„Malinová má teraz skutočne dobrý káder hráčov. Pribudli navrátilci z Prievidze Miško Bolfík a Miško Filkorn a štyri ďalšie posily. Aj lavička je takto kvalitná,“ povedal tréner. „Všetci dobre zapadli do mužstva. Chýba nám zatiaľ strelec Paľko Pekár, ktorý je zranený. Myslím si, že výkon nášho družstva už bude len stúpať“, dodal.

Tréner S. Žigmund našim chlapcom verí

Text a foto: (prš)

Ani tieto efektné nožičky Michala Filkorna neznamenali gól.

neho tvrďší oriešok. Premyslel si však taktiku. Sotva sa ku zvieraťu vo voľnej prírode dokáže dostatočne priblížiť. Tu pomôže iba poľovník. Obvolal ich niekoľko, napokon sa na to po prehovaraní jeden z domácich dal. Medzitým pomocníci Bofo aj s Milanom, začali pátrať, kde sa býk nachádza. Bofovi medzitým napadlo, že by bolo dobré zobrať pre neho trochu šrotu, ktorým už neraz krmil. Možno by sa dal nalákať. Odbehol k Šibesovmu domu a takmer dostal infarkt. Býk už pobeťoval v oplôtku medzi koňmi... Vrátil sa sám. Asi pochopil, že všade dobre doma najlepšie a predžil si tak svoj býčij život... (rem)

Vydala Obec Malinová

Redakčné práce: Občianske združenie BENEDIKT

Redaktor: Mgr. Pavol Remiaš

Grafické práce: Ing. Peter Cagaň

Jazyková a štýlistická úprava:

Mgr. Daniela Remiašová